

Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep
0030 OSLO

Bodø. 30. september 2013

Høring «Forslag til forskrift om IKT- standarder i helse- og omsorgssektoren»

Det vises til høringsbrev fra Helse- og omsorgsdepartementet av 24. juni 2013 med vedlegg. DIPS ASA er leverandør av elektroniske pasientjournaler til store deler av sykehus-Norge.

DIPS ASA har følgende høringsuttalelse til forslaget.

Selve forskriften

DIPS ser positivt på en forskrift som regulerer og setter forpliktelser til et så viktig område som samhandling i helse- og omsorgssektoren. Vi antar at iverksettelse av denne forskriften vil bidra til å terminere all bruk av utgåtte standarder. Vi har ingen kommentarer til selve forskriftsteksten.

Prosess som leder til forskrift:

Slik forskriften framstår nå, kan denne ansees som en grunnlinje for hva som i dag er relativt godt etablerte samhandlingsstandarder. Erfaringen vår knyttet til prosesser som leder fram til etablerte standarder, er ikke entydig gode. Naturen til standardene, organiseringen av standardiseringsprosessene, samt utrullingsmetoder, gir i sum svært lang ledetid før gitte versjoner av standarder etablerer seg uniformt i sektoren. Alle disse momentene må adresseres med tanke på å finne mer smidige løsninger. En dreining fra fagspesifikke meldinger til universalmeldinger, etablering av faste mønster i standardiseringsprosess der leverandører er med i hele forløpet, samt systemkrav som bygger opp om hurtige leveranser av nye versjoner og nye standarder kan være bidrag i så måte.

Generelle betraktninger knyttet til høringsdokumentet:

Vi hadde dog helst sett at en gjennom forskriften gikk enda lengre i dette arbeidet enn å stadfeste allerede godt etablerte mekanismer. Eksempelvis å stadfeste bruk av dialogmelding i tilknytning til henvisning og epikrise, samt standard og rutiner rundt videresending av henvisning. Vi forstår at det er juridisk umulig å forskriftsfeste standarder som er under etablering, men den lange ledetiden gjør at det i dag er andre behov som er i fokus, og som hindrer ideell elektronisk samhandling.

Vi håper derfor at det legges opp til relativt hyppige utvidelser av forskriften etter at ikrafttredelse har skjedd. Dette fordrer naturlignok at det umiddelbart etableres prosesser som adresserer de svakheter og utfordringer som i dag preger elektronisk samhandling.

Vi ser også at det er store kvalitetsmessige fortrinn i å regulere bruk av standarder som benyttes til integrasjoner ute i sektoren, ikke bare samhandlingen. Dette adresseres ikke i denne forskriften.

Videre kan det med fordel tydeliggjøres hvilke sanksjonsmuligheter som kan bli benyttet dersom virksomheter ikke bruker løsninger som er «gjeldende». Dette for å komme bort fra gamle meldingstyper og krypteringsstandarder (EDIFACT, utgåtte KITH-meldinger, DES osv.), som benyttes i mange år etter at de «egentlig» er utgått.

Spesielt

Kapittel 5.3.2, side 13: Det virker på oss som leverandør at en del mekanismer som etableres gjøres unødvendig kompliserte. Det kan i prinsippet være vanskelig å føle opp en forskrift med eventuelle sanksjoner hvis løsningen det legges opp til er uhensiktsmessig. Adresseregisteret oppleves ikke som autorativt. Det bør vurderes om departementet setter krav til oppdatering og kilder for at dette skal bli autorativt. Videre er det etablert adresseringsprinsipper som er svært tungvinte. For å kunne stille krav til funksjonalitet i programvare (kap.5.4), må samordningen mellom leverandører, sektor og andre interessenter bedres slik at løsninger blir gode.

Kapittel 5.4, side 14: Det refereres til en referansekatalog. Hvor finner en denne?

Kapittel 6.4.1, side 18: Det er uheldig at dialog knyttet til basismeldinger ikke omhandles. Dette er det skrikende behov for, og burde fanges opp av denne forskriften.

Det samme gjelder sending av rekvisisjoner og henvisninger mellom foretak (inkludert videresending). Dette burde også fanges opp og kravstilles.

Kapittel 6.4.2.4, side 21: Stadige endringer samt uheldige valg av teknologi og/eller løsning er en viktig faktor som påvirker kostnadsbildet til leverandører. Det er viktig at prosessene som leder fram til slike valg er grundige, og involverer relevante leverandører. Eksempelvis har innføring av tjenester knyttet til adresseregister (fra IR-RESH, via FRESH til AR) vært unødvendig kompleks og derav dyrt implementeringsmessig. Vi frykter det samme ifm en innføring av CPP/CPA. Her er det i tillegg få spor av prosessen som har ledet fram til dette valget av teknologi.

Kapittel 7, side 22, §4: En viktig melding som relativt fort bør inkorporeres i forskriften (etter vår mening) er «generell journalmelding», som ikke er domenespesifikk. Vi synes alle systemene bør kunne sende hvilket som helst journaldokument (CDA) til en annen helseaktør. Denne fleksibiliteten er viktig for å få fart på samhandling.

Dialogmelding bør også omfattes av standardene i forskriften.

Kommentarer til vedlegg

PWCs konsekvensutredning, kapittel 4, side 19: Dette kapitlet er noe underlig i og med at det ikke er relevant for høringen. Også underlig at DIPS, som eneste leverandør, nevnes som eksempel på sein utrulling da dette er et «fenomen» som er gyldig for alle leverandører, spesielt da alle har et samvirke. I realiteten har DIPS vært den leverandøren som har satset tyngst og har bredest støtte for standardiserte meldinger i sykehussektoren.

Vedlegg 2 – oppsummering intervjuer, side 25: Her uttaler NHN at DIPS ikke lager integrasjonsløsninger. Dette er helt feil, og dette kan ikke stå ukommentert. DIPS var blant de tidligste til å lage integrasjon mot både adresseregister og organisasjonsregister. Denne integrasjonen benyttes i produksjon av flere helseforetak.

Vennlig hilsen

Tor Arne Viksjø
Administrerende direktør
DIPS ASA